

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Ek/1207/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318885
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Monika Friederyová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118318885.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: T. S.. X.. F., D. XX, XXX XX I. - A. Č.W. X., U.: XX XXX XXX, Z.. Y.: O.. Z. I., W., D. E. X, XXX XX I.-S.É. A., U.: XX XXX XXX, proti povinnému v prvom rade: K. I., E.. XX.XX.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX S. Ľ.Q., Z.. Y.: Š. P. S..X..F., D. XXXX/XX, XXX XX I. I., U.: XX XXX XXX, proti povinnému v druhom rade: U.. Z. L., E.. XX.XX.XXXX, Q.. D.. A. XXXX/XX, XXX XX P., o K. X XXX,XX C. S. Z., vedenej u súdneho exekútora O.. O. D., S. S. C.É. Ú. X. S., G. X, XXX XX X. S., Z. S.. Y.. XXXEX XXX/XX, o návrhu na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného v prvom rade na zastavenie exekúcie a návrh povinného v druhom rade na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má voči povinnému v prvom rade a povinnému v druhom rade nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhmi povinných na zastavenie exekúcie vo výške XX,XX C..

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX domáhal od povinných vymoženiu sumy X XXX,XX C. S. Z., na základe exekučného titulu - X. X., D. K. U.. A. K., W. G. X. X. S. B. XX.XX.XXXX, S.. Y.: X., D. S. S. Z. W. K. B. XX.XX.XXXX.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora O.. O. D. poverením č. C.:S.:F.:XXXX:XXXXXXXXXX.X zo dňa 17.08.2018 vykonaním exekúcie na vymoženie sumy X XXX,XX C. S. Z., ktorý ju vedie pod spisovou značkou XXXEX XXX/.. Poverený exekútor vydal dňa 22.08.2018 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré sa považuje za doručené povinnému v prvom rade dňom 27.09.2018, a to dňom vrátenia nedoručenej zásielky exekútorскому úradu. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.08.2018 bolo doručené povinnému v druhom rade dňa 06.09.2018.

3. Dňa 30.09.2018 boli súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené návrhy povinných na zastavenie exekúcie. Povinný v prvom rade podal prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie dňa 17.09.2018. Povinný v druhom rade podal návrh na zastavenie exekúcie dňa 19.09.2018. Povinný v prvom rade a povinný v druhom rade podali návrhy na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) v zákonom stanovenej lehote.

4. V podanom návrhu na zastavenie exekúcie povinný v prvom rade a povinný v druhom rade uvádzajú totožné skutočnosti, na základe ktorých navrhujú zastaviť exekúciu. Povinní s predmetnou exekúciou nesúhlasia a považujú ju za nezákonnú. Ako vyplýva z upovedomenia o začatí exekúcie, exekúcia sa vedie na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie č. X. zo dňa 25.10.2017 vydaného U.. A. K., ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu. Povinní uvádzajú, že

predmetný rozhodcovský rozsudok, ako ani žiadna iná písomnosť rozhodcovského súdu povinným nikdy nebola doručená, a ani doručovaná. O existencii rozhodcovského konania sa dozvedeli len na základe upovedomenia o začatí exekúcie, v ktorom bol tento rozhodcovský rozsudok uvedený ako exekučný titul. K obsahu exekučného rozsudku sa dostali len zo spisu exekučného súdu. Vedenie exekúcie na základe takéhoto právneho titulu je podľa názoru povinných nezákonné, nakoľko tu existujú skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. O existencii rozhodcovského konania nemali povinní žiadnu vedomosť. Povinným nikdy nebolo doručené žiadne upovedomenie o tom, že rozhodcovské konanie vôbec začalo, nebola im doručená žiadna žaloba a dokonca ani samotný rozhodcovský rozsudok. Povinní ďalej tvrdia, že rozhodcovské konanie bolo účelové a nezákonné a takýto rozsudok sa nikdy nemohol stať právoplatným a vykonateľným, a teda na jeho základe nemôže byť vedená ani exekúcia. V rozhodcovskom rozsudku sa uvádza, že listiny boli povinným doručované na adresu ich trvalého pobytu, avšak o takýchto doručovaniach nemajú žiadnu vedomosť a listiny sa nikdy do dispozície povinných nedostali. Pokiaľ by sa rozhodcovský súd pokúšal o doručovanie akýchkoľvek listín, bola by mu táto skutočnosť oznámená „žltým lístkom“. Avšak takéto listiny povinným nikdy doručované ani neboli. To že povinný v druhom rade riadne prevzal upovedomenie o začatí exekúcie potvrdzuje, že poštu riadne preberá a o prebiehajúcom rozhodcovskom konaní by sa v prípade jeho skutočného doručovania aj dozvedel. Nedoručením oznámenia o začatí rozhodcovského konania, ako aj rozhodcovského rozsudku žalovaným je porušenie ich základného ľudského práva na spravodlivý súdny proces, ako aj odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalšou skutočnosťou zakladajúcou nezákonnosť exekučného titulu podľa názoru povinných je fakt, že rozhodcovský súd, ktorý tento exekučný titul vydal, nemal právomoc rozhodovať tento spor, čo vyplýva zo samotného rozhodcovského rozsudku. V bode 9. rozhodcovského rozsudku samotný rozhodca uvádza, že rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným 1 a žalovaným 2 vznikla z obsahu Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti D., S..X..F.. (ďalej len „VOP“), kde je v článku XV rozhodcovská doložka - zmluva dojednaná v prospech rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu U.. A. K.. Rozhodca sa odvoláva na § 4 ods. 4, §3 ods. 2, § 4 ods. 7 a §21 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Všetky tieto ustanovenia však neriešia situáciu, ktorá tvorí skutkový stav a rozhodcovský súd si podľa názoru povinných nesprávne tieto ustanovenia interpretoval a vec nesprávne právne posúdil. Základným nedostatkom je skutočnosť, že žalovaní 1/ ani 2/ nikdy nepodpísali a nesúhlasili so žiadnou rozhodcovskou zmluvou. Taktiež ani nepodpísali žiadnu zmluvu, ktorá by na rozhodcovským súdom odkazované VOP nadväzovali. V tomto prípade sa jednalo len o vystavenú faktúru veriteľom dlžníkovi, ktorým bola spoločnosť C., S..X..F.., na ktorej sa ani len nenachádzal podpis žalovaných. Nie je možné nikoho zaviazat rozhodcovskou doložkou bez toho, aby on sám vykonal aktívny úkon, ktorý by jednoznačne preukazoval vôľu tejto osoby byť rozhodcovskou doložkou viazaný, a to už vôbec nie formou akejkoľvek náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných odvodzoval žalobca od ust. § 135a ods. 5 Zb. Obchodného zákonníka, pričom rozhodca sa s týmto jeho tvrdením stotožnil. Avšak použitie tohto ustanovenia žalobcom nie je možné z dôvodu, že na spoločnosť C., S..X..F.., teda samotného dlžníka, bol dňa 26.01.2016 vyhlásený konkurz. V zmysle § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, „... ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom správca konkurznej podstaty.“ Nakoľko žalobca podal žalobu na rozhodcovský súd dňa 18.08.2017, t. j. po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti C., S..X..F.., aktívne legitimovaný na vymáhanie nároku na náhradu škody voči konateľom bol len správca konkurznej podstaty a rozhodcovský súd mal žalobu odmietnuť. Rozhodcovský súd teda neskúmal ani len základné procesné podmienky, keď neskúmal tak aktívnu, ani pasívnu vecnú legitímáciu, resp. ak ich aj skúmal, tak tieto nesprávne právne posúdil, čím sám spôsobil nezákonnosť celého konania a rozhodcovského rozsudku. Na základe všetkých vyššie uvedených argumentov majú povinní za to, že existujú skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko exekučný titul, t. j. rozsudok rozhodcovského súdu X. B. - X., Y. S.. Y.. X. zo dňa 25.10.2017 je nezákonný a existuje dôvodné podozrenie, že exekúcia bola začatá na základe podvodného konania žalobcu. Z uvedených dôvodov preto povinní navrhujú, aby konajúci exekučný súd exekúciu zastavil.

5. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu k návrhom povinných na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 26.09.2018. Vo vyjadrení uviedol, že Návrhy povinných sú obsahovo identické, a preto oprávnený na oba návrhy reaguje v jednom vyjadrení. Tento postup je logický aj s ohľadom na to, že povinný 1. a povinný 2. sú zaviazaní k plneniu spoločne a nerozdielne. Povinní sa vo svojich námietkach dovolávajú zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Namietajú neexistenciu rozhodcovskej doložky, pasívnej a aktívnej vecnej legitímácie účastníkov rozhodcovského konania a doručovanie dokumentov v rozhodcovskom konaní. Ani jedna z týchto námietok sa netýka dôvodov

uvedených v Exekučnom poriadku, ktoré môžu viesť k zastaveniu exekúcie oprávneného. Všetko sú to dôvody, ktoré mali a mohli povinní uplatniť v základnom konaní, ktorým bolo rozhodcovské konanie X. alebo v zmysle Zákona č. 244/2002 Z. z. na kauzálne príslušnom súde. Oprávnený zdôrazňuje, že ani jeden z povinných v rozhodcovskom konaní nepodal žalobnú odpoveď, čím stratili akékoľvek zákonné právo podľa § 40 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z. z. napádať alebo spochybňovať rozhodcovské konanie X.. Od vydania exekučného titulu Rozhodcovského rozsudku X. z 25.10.2017 a od vydania poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX nenastali žiadne nové skutočnosti, ktoré by zmenili alebo ovplyvnili exekučný titul oprávneného. Exekučný titul oprávneného je právoplatný a vykonateľný, nebol zrušený ani nebola odložená jeho vykonateľnosť. Povinní nedisponujú žiadnym právoplatným rozhodnutím o zrušení exekučného titulu, a preto neexistuje ani žiaden dôvod podľa § 61h - § 61n Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie oprávneného. Návrh povinných je márnym uplatňovaním práva s jediným cieľom, skomplikovať oprávnenému jeho exekučné konanie. Povinní neuviedli ani jeden relevantný dôvod, pre ktorý by exekúcia oprávneného mala byť zastavená. Povinní svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňujú svojimi subjektívnymi hypotézami, ktorými napádajú rozhodcovského konanie X., žiadajú, aby exekučný súd skúmal existenciu rozhodcovskej zmluvy a urobil aj akýsi meritórny prieskum samotného rozhodcovského konania. To, čo povinní žiadajú od exekučného súdu, je nemožné, nakoľko exekučný súd nemá od 01.01.2015 zrušením bývalého § 45 Zákona č. 244/2002 Z. z. žiadne oprávnenie skúmať právoplatne ukončené nespotebiteľské rozhodcovské konanie podľa Zákona č. 244/2002 Z. z. Nemá právo posudzovať právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný podľa § 35 Zákona č. 244/2002 Z. z. a je takýmto rozhodnutím v plnom rozsahu viazaný podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. Právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný podľa Zákona č. 244/2002 Z. z. je rovnocenný rozsudku všeobecného súdu. Exekučný súd iba vykonáva kontrolu nad núteným výkonom rozhodnutia, nad exekúciou. Exekučnému súdu neprislúcha akýmkoľvek spôsobom zasahovať do exekučného titulu, nakoľko nie je súdom kauzálne príslušným. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na Zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števček a kol. str. 610. Rozhodcovské konanie X., v ktorom povinní vystupovali v pozícii žalovaného 1. a žalovaného 2., bolo nespotebiteľské rozhodcovské konanie o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka v situácii, kedy si veriteľ spoločnosti dlžníka (oprávnený) nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka, t. j. spoločnosti C., S..X..F.. Rozhodcovská zmluva medzi oprávneným a povinnými vznikla podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Jedná sa o vznik rozhodcovskej zmluvy priamo zo zákona. Povinní boli v čase vzniku a splatnosti pohľadávky konateľmi spoločnosti C., S..X..F.. Rozhodcovský rozsudok X. bol podrobne odôvodnený v súlade so Zákom č. 244/2002 Z. z. Povinní v rozhodcovskom konaní X. nepodali žalobnú odpoveď. Z toho dôvodu je podľa názoru oprávneného akékoľvek napádanie rozhodcovského konania zo strany povinných irelevantné podľa § 17a) a § 40 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z. z. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo 7/2013 str. 8. a na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M cdo 11/2010. Oprávnený považuje za potrebné reagovať iba na jednu námietku povinných, a to, že im v rozhodcovskom konaní X. neboli doručované písomnosti vrátane rozhodcovského rozsudku. Oprávnený už pri návrhu na vykonanie exekúcie predložil exekučnému súdu spôsob doručovania zásielok týkajúcich sa začatia rozhodcovského konania a tiež doručovanie rozhodcovského rozsudku. Problém povinných s doručovaním bol iba ten, že títo si na svojich adresách trvalého bydliska nepreberajú úradné zásielky. Zásielky z rozhodcovského súdu, ktoré tento doručoval povinným sa vrátili s poznámkou doručovacej pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Z uvedeného vyplýva, že doručovacia pošta povinných im riadne doručovala všetky písomnosti a určite v zmysle poštových predpisov ich informovala o tom, že majú písomnosti uložené na pošte. Rozhodcovský súd doručoval povinným zásielky v súlade s § 25 a § 51 ods. 3 Zákona č. 244/2002 Z. z. v nadväznosti na § 105 - § 116 CSP. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na Veľký komentár Civilný sporový poriadok Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. str. 406, 408, 412. Rozhodcovské konanie o náhradu škody voči štatutárovi spoločnosti dlžníka je obchodný spor podľa Obchodného zákonníka. Rozhodcovský súd mal právomoc takýto spor odsúdiť podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. Povinní ako konatelia spoločnosti C., S..X..F.. nevystupovali ako fyzické osoby, ale ako súčasť právnickej osoby. V rozhodcovskej doložke je priamo uvedené, že táto platí aj na „vznik iného právneho stavu, vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka“. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 1/2018-8 str. 11 čl. 19, Uznesenie Európskeho súdneho dvora sp. zn. C 74/15 str. 6 čl. 27 a Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 24Csr/3/2016 čl. 11, 19, 21, 22. Čo sa týka námietky povinných ohľadne pasívnej a aktívnej vecnej legitímácie účastníkov v rozhodcovskom konaní X. z dôvodu, že je spoločnosť C., S..X..F.. v konkurznom konaní, tak táto

námietka je podľa názoru oprávneného nesprávna. Povinní si zle vykladajú zákonnú normu poslednú vetu § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Správca konkurznej podstaty úpadcu podáva žalobu voči štatutárovi spoločnosti dlžníka iba vtedy, pokiaľ sa táto žaloba týka všetkých veriteľov úpadcu. V bežnej praxi sa jedná hlavne o odporovateľné úkony, uprednostnenie veriteľa, osobné obohatenie alebo sa jedná o skutky spojené s trestnou činnosťou konateľa. Pokiaľ ale konateľ spôsobil svojim konaním individuálnu škodu len jednému veriteľovi, tento má právo sa obrátiť na príslušný alebo rozhodcovský súd žalobou o náhradu škody a takáto žaloba sa netýka konkurzného konania a preto ju nepodáva konkurzný správca, ale poškodený veriteľ vo vlastnom mene a na vlastný účet. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko Doc. JUDr. Mareka Števkčka, Phd. Generálneho riaditeľa Sekcie civilného práva MS SR, ktorý k tejto problematike uvádza: „Pod spormi, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania sa rozumejú, t. j. žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty a žaloby v súvislosti s popretím prihlásenej pohľadávky, ktoré sú bezprostredne zviazané s týmito konaniami, v ktorých autoritatívne rozhoduje všeobecný súd, avšak takýmito konaniami nie je návrh na zaplatenie alebo návrh na vydanie platobného rozkazu, alebo návrh na žalobu o náhradu škody.“ Oprávnený ďalej v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie NS SR sp. zn. 6 Ndc 33/2011, Uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 19/2016-40 z 15.06.2016, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/115/2015, Uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 23Er/248/2016, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/68/2018 čl. 15, 16, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/448/2018 čl. 17, 19, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/138/2017 čl. 18, 19, 20, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/74/2018 čl. 19, 20 a Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 15Er/536/2017 str. 7 čl. 22. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov žiada Okresný súd Banská Bystrica, aby v konaní pod sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX (XXXEX XXX/XX) návrh povinného 1. a povinného 2. na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume XX,XX C. za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vypracovanie tohto vyjadrenia k návrhu povinných na zastavenie exekúcie: X V. XX,XX C. = XX,XX C. + X. Z. Y. X Ú. Z.Á. S.: X V. X,XX C. = X,XX C. + XX %. B. K. S. X,XX C.).

6. Podľa § 61k ods. 1 EP súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 EP povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 EP návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhovel zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 EP, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

11. Exekučný súd mal za preukázané, že exekučným titulom nie je rozhodcovský rozsudok na podklade spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý by sa v exekučnom konaní vzťahovala osobitná ochrana. V danom prípade sa jedná o rozhodcovský rozsudok, ktorého podkladom je obchodno-záväzkový vzťah titulom náhrady škody oprávneného voči konateľom spoločnosti. V prípade takéhoto rozhodcovského rozsudku exekučný súd nie je oprávnený preskúmať takýto rozhodcovský rozsudok, vrátane rozhodcovskej zmluvy resp. doložky, nie je ani oprávnený skúmať doručovanie dokumentov rozhodcovským súdom, či aktívnu a pasívnu vecnú legitimáciu. Súd je rozhodcovským rozsudkom v celom rozsahu viazaný. Súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/9/2012 podľa ktorého, exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu a teda platnosť resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Nakoľko zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi možnosť podať na príslušný súd žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, je týmto vylúčená možnosť skúmať právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.

12. Na základe zistených skutočností súd konštatuje, že návrhy povinných na zastavenie exekúcie sú neodôvodnené. Skutočnosti uvádzané povinnými súd nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie a exekučnému súdu neprináleží skúmať okolnosti, na ktoré sa odvolávajú povinní.

13. Po preskúmaní návrhov povinných na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávneného, súd dospel k záveru, že povinní nepreukázali dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrhy povinných na zastavenie exekúcie zamietol.

14. Podľa § 199a ods. 1 EP, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 199d ods. 1 EP, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199e EP, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.“

18. Podľa § 13a ods. 5 Vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

19. Nakoľko súd návrhy povinných na zastavenie exekúcie zamietol, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške XX,XX C., ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu. Súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k návrhom povinných na zastavenie exekúcie - z tarifnej hodnoty X XXX,XX C., v súlade s § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky teda patrí advokátovi základná sadzba tarifnej odmeny vo výške XX,XX C., ku ktorej je možné prirátat' ešte režijný paušál vo výške X,XX C., teda spolu XX,XX C. vrátane 20% DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.